

Защо ми се сърдишъ, либе.

212.

Бавно

— „Защо ми се сърдишъ, либе,
Сърдишъ, не дохождашъ,
Дали конче нѣмашъ, любе,
Или друмъ не знаешъ?“

— „Добра коня имамъ, любе,
До два друма зная,
Ала съмъ ти сърдитъ, либе,
За снощната вечеръ.
Снощи вечеръ, мило либе,
Минахъ покрай вази,
Ваши чемширъ порти, любе,
Затворени бѣха.“

— „Татко ги затвори, любе,
Отъ чуждитѣ хора,
Огъ чуждитѣ хора, любе,
Вечерни пжтници.“